

Quinto del Cardenal Borromeo

Mss
13250

~~17/50~~

Mss.
13250

adversus novicia conversos de populo Israelico ducuntur omnes solent factus est, visus est nobis periculosus, et per consequens nullus, quod ex multis paribus apparet, constat, qui in verbis proposita thematis poterit designari, in quibus clare describitur, qualis ipse fuerit.

Describitur autem processus prefatus fore iniquus, cum describitur a quibus sit factus, quia ab amicis, cum dicitur in principio: ecce inimici sui factus est quodam processus ille, qui non solum de inimici erant, sed etiam iniqui, quos formidabat processus, ut verificaretur illud deuteronomio 32. Inimici tui sunt iudices, plane illi, qui adversus nos facti sunt, pro eo quod coram sacroribus et magistratibus contra propriam et naturalem Dei non confiterentur, rapinis et caedibus processerunt, et ut sua maleficia aliquo suo honoratus colorarent, processum super conficiendis hereticis, fieri et stabilirent. Quod iniquum autem hoc sit, ubi Patrum canonibus apertissime ostenditur in c. omnes, et in c. quia suspensio, et in c. 3. q. 6. In quibus capitulis inique suspensio, et qui odio quoslibet infestant, repelluntur a iudicio, ut nec iudicent, nec testes esse possint.

Describitur praefatus processus ut inrationabilis et iniustus, cum dicitur: uxoribus, viris, aut iura ipsorum offendere, ut ostendatur eos inrationabiliter et iniuste processisse. Inrationabiliter et iniuste ostenditur ex omni parte eorum, qui ad inrationabilem et iniustam sententiam processerunt. In iniustam ergo ostenditur praefatus processus ex parte quantum eorum, qui iudicium loca occupaverunt, ex parte loci, quia processus est, ex parte testium, ex parte defectus iudicis iudicantis, et ex parte eorum, in quibus fundatus est processus, ex parte quidem quantum eorum, qui iudicium cathedra occupaverunt, apparet inrationabilitatem et iniustam processus, cum ipsi, nec iudicium praestiterint, nec apparitionem viderint, quales in descriptione loci describitur esse debere. Vnde etiam deuteronomio 1. Date ex vobis viros sapientes et graves, quorum conversatio sit probata. Si tales autem non praefati praesentati iudices, nos aliorum iudicio, qui plenus eorum iustitiam et ceterationem noverunt, relinquimus. Hoc tamen praestare volumus, quod valde inrationabile ac iniuste videtur, ut homines iam potius patrum in tam notabili et insigni ecclesia, et in maxima fidei, quod ut ex testibus eorum patet, nec quid sit fides canonica, nec quando quis hereticus veniat iudicandus adhuc plene noverunt, iudicium cathedrae tenent. In iniustam praefata et inrationabiliter ostenditur ex defectu iudicantis, qui observanda est in iudicio, et maxime fidei, quia nulli periculosus carere, xia c. iudicantis 3. q. 2. ubi dicitur, quod non sicut de veritate in praefato processu, praefata magnitudine negotii, quantum autem noverunt affectat et in honestis iudicio praecipitatio et levitas, cum, ut ait nullus, ceteritas ut in iudicio iudicij, experientia ipsa demonstrat. Quam ob rem B. Greg. in c. summopere 21. q. 3. inquit: summopere praecaverendum est, ut necesse ecclesiae, et qui publica iudicia exercent, in dicendis sententiis nullatenus levitate aut summo duci non participent, sed causa plus diligenter ventilent, cum res, quae innotabunt, pleniter ad notitiam venerit, non divina et humana lex solvantur, et non secundo illud, quod ibi constitutum est, remota personarum acceptatione, diffinitiva sententia proferatur. Hic ibi. Et Job. 22. dicitur: causa, quae iudicabatur, diligenter mihi investigabam. Super quo verbo Idem B. Greg. lib. 20. Moralium ita inquit: ad praesentandam sententiam adeo iniqua, quae praecipua esse debemus, ne tenentur in iudicio, ne qualiter mala invidiam nos moveant, ne personarum probatione cardeamus. Ex parte quidem testium videtur apparet et iniustitia processus, quia cum essent de numero rebellium domino suo naturali, statim qui multi eorum commiserunt, ut poe qui rapinis, incendiis, caedibus proceros conversos invaserunt, merito tanquam suspensi repellentur a testimonio, vnde c. constitutum 3. q. 2. ubi B. Eusebius papa in synodo praesidens, ita disponit: Constitutum cum omnibus, qui vobiscum sum, episcopis, et hominibus, maleficia, furces, homicidia, rapinas, commiserunt, domesticos, pueri, et qui rapinis, seculorum, et qui falsis testimoniis obnoxii, seu qui ad uxores, divinatorumque concurrunt, et similes eorum, nullatenus ad accusandum et testimonium suum admittentur, quia infames sunt et iuste repellendi, quia iusta est in talibus vox eorum. Hic ibi. Ceterum nullitas et iniustitia praefatus apparet colligitur, et per consequens nullitas ex parte defectus iudicantis, quia in eo veritas non est. Legimus enim bene plures summi, sed nullus legitur citatus, nulli defensionis locus datus, nullus convictus de heresi, aut quocumque errore, nullus praefata legitime sponte confessus aliquid venisse, aut credere adversus ea, quae de Maxima ecclesia tenet et praedicat. Inrationabile, aut iniustabile est valde, in quo plura prima, quam probetur ex parte. Quocirca sacri canonis voluntatem, quod nullus sine iudicio iudice damnari valeat. Vnde de B. Aug. c. 18. q. 1. ubi dicit: Nos in quocumque sententia, scire non possumus, nisi a convictis, aut sponte confessis. In constantinus Imperator in seq. cap. ubi ad propositum loquitur: Iudex criminatus assensum non ante decesserit confessus. In constantinus Imperator in seq. cap. ubi ad propositum loquitur: Iudex criminatus assensum non ante decesserit confessus, quam rem ipsi ipse confiteatur de, aut per innocentes testes convicta. In nullitas processus con-

vincitur ex parte eorum, in quibus fundatus est, quorum multa eorum sunt falsa, mendosa, invidiosa, seu quod publica fama sit, quae si, oris habeat a providis et honestis personis fide dignis, quod plurimum conversorum veritate cunctatione, negent christi verum deum esse, negent insuper veritatem corporis christi in sacramentis eucharistiae, et ubi quidem, quod talia non veritate praefati impij homines dicere esse notoria: et tamen nullus conversorum illorum repertus est, qui propria confessione, aut testibus innocentibus convictus, diceret se post susceptum baptismum aliquid unquam credidisse, nisi quod de Maxima ecclesia. Multa etiam dicuntur heretica, sicut inferius de aliquibus ostendemus: quare conveniunt illi proferri de eis illud Jeremias: extendentur lingua sua, sicut arcum mendacij, et non veritatis. Sagittas veritatis lingua eorum, et illud psalmi: sepulchrum patens est guttur eorum, lingua eius dolose agebat, iudica illos deus.

Describitur processus ut malevolus, ut poe qui, non amore iustitiae, non fidei zelo, non honoris studio gaudio, sed livore odio, et ulciscendi libidine, ac cupiditate avertitur, et in favoris adversariorum, ex ipsius circumstantiis, etiam per gestum aperientissimi factus esse convincitur, quod designatur, cum dicitur: qui se odierunt. Quatuor enim modis, ut in qua Greg. in c. quatuor. 11. q. 3. humanum iudicium praevincitur, timore, timore metu potestatis alieque veritatis loqui peritescimus: cupiditate, dum proprio alieque animi contumaciam: odio, dum contra quemlibet adversarium movetur: amore, dum amico, vel propinquo mendacium praestare auxiliij. Quando vero grave sit, vel odio, vel amicitia, vel metu, vel amore, vel quolibet modo iudicium praevincitur, ubi restat in seq. cap. dicitur: quocumque: cum consanguinitate, aut amicitia, aut hostili odio, aut mirabilis iudicando eluctantur, praevincitur iudicium christi, qui est iustitia, et satisfactionem ejus praevincit in amaritudine.

Describitur processus ut temerarius, et per consequens nullus, ut poe qui nulla auctoritate superius, sed presumptuosus factus est temeritate, cum Bernus Lupi de Galvis solium dicitur loci tenens vicarius domini archiepiscopi: quae quidem temeritas ex tribus colligitur. 1. quia, quia vicarius non potest facere loci tenens, ut notatur in c. deus de officio vicarii, et in c. romana. Et licet aliquando ex causa potestatis alij ponere, sine nulla causa secunda, quae apponatur. 2. quia vicarius necdum vicarius, cuiusmodi erat praefatus Bernus Lupi de Galvis, non iudicat de causis criminalibus, nisi specialiter ei mandaverit, ut ex speciali voce in cap. licet de officio vicarii, et 6. 3. quia necdum, factus fuit speciale mandatum, tunc fuit facta prohibicio, ut non iudicaret, ubi fundamentaliter iustificatione. Ex quibus clare concluditur, praefatum Bernum Lupi de Galvis non habuisse jurisdictionem, sed in privata et temerarie omnia egisse, et per consequens omnia, quae per eum facta sunt, nulla, cum sine auctoritate facta sunt. Et ex consequenti parte, quod non potestatem promotus officiali constituere, nisi propria iustificatione defectu, non quia in jurisdictionem habuisset, ad hoc requireretur mandatum speciale, quod eos habuisse non apparet. Propterea quae etiam alias plurimas temeritates et insipientias detestabiles in praefato processu commisit, dubium non debet esse debere, tam ipsi Berno Lupi, quae auctoritates, consilia, et, favoras et de homicidio, et de irregularitate venisse notandos, dist. 80. c. si quis etiam. Videant ergo ipsi, et maxime religiosi, qui praesentia quod ipsi dogmata quosdam capitis fugerit hereticos, occasionem dederunt morti eorum, cum sine homicidio et irregularitate praesentem. Quia cum nullus eorum convictus fuerit, aut sponte confessus, aut praenox in aliquo errore repertus, non poterant dicere cum veritate quod essent heretici. Quod si praesentem enim, theologos, et canonicos, aliud est asserere aliquid, quod sit error in fide, et aliud esse hereticum. Dicit enim Augustinus: carere poe, hereticus non est. Hereticus non vult dicit erroris in intellectu, sed etiam in voluntate praenox, ut catholici ex c. hereticus, 24. q. 3. et in c. damnatus de summa. Nulli ergo dubium esse debet quoniam processus per eos factus fuit temerarius, presumptuosus, nullius roboris, aut momenti. Designatur praefatus huiusmodi temeritas in verbis propositis, cum dicitur: extendentur caput. Contempto enim capite proprio et domino suo naturali, videlicet domino Rege, et domino Archiepiscopo, caput ubi aliud, scilicet, membris quoddam antichristi, quae iniquitatem suam, sanctorum dux et favoras existere, ubi praeposuerunt.

Describitur processus impius, ut poe impietatis et malignitatis consilio conceptus et formatus, cum dicitur: super populum suum malignaverunt consilio. Deliberantes conversos ad fides christi de populo Israelico, sive iudeorum, descendentes, non esse admittentes ad testimonia danda, ad publica officia, ad honores mundanos, sive ecclesiasticos, sed beatus via, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non ibit, et in cathedra praesentem non sedet. Sed beatus via, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non ibit, et in cathedra praesentem non sedet. Psalm. 1. ubi ita designatur, qui fuerunt in praefatis hominibus in sabuca praesentem processus. 2. quia, in consilio, impietas, cum dicitur: beatus via, qui non abiit in consilio impiorum. 3. in favoribus et promotoribus manifesta iniquitas, ubi: et in via peccatorum non ibit. 3. in iudiciis praesumptuosus temeritas, ubi: et in cathedra praesentem non sedet, dicens, ostendendo, et consentiendo.

ex iudicis sunt, officia publica nullatenus appetere, quia sub hac occasione christianis iniuria faciunt. Ideoque iudices pro-
curatorum cum sacerdotibus eorum, & episcopis, & successores & admiralitates suavitatis relictas suspendant, & officia pu-
blica eos agere non permittant, si quis magis hoc promiserit, vel in sacramento excommunicato profectus. Et si, qui suscep-
serit, publicis oculis deprecetur.

Ad hoc cap. respondentes dicimus, quod in nullo, facti ad propositum adversarios, si recte intelligantur. Quorum
non loquuntur de his, qui iam ad fidei christi conversi sunt, sed de iudicis simpliciter, qui in observantia legis iudicis perseve-
ravit. Et quia isti sunt in duplici genere, quidam enim sunt origine iudici, quidam tamen sunt observantia legis, sicut dicitur
bartholomaeus profectus, profectus autem est, ut dicitur dicitur, quia de gentilitate manserunt ad iudaeismum, secundum illud Math. 23.
Vobis Pharisaei, qui circumcisitis membra, & antra, ut faciatis, non profectus, ubi dicitur gl'f. dicitur. profectus enim de gentibus in synago-
gam receperit. Cap. ergo illud, videri utrumque genus iudicorum includere, dicitur, ut iudici, aut hi, qui ex iudicis sunt, & eorum, &
tamen eorum, per observantiam eiusdem legis. Et tunc intelligitur esse huius cap. ista, quae antequam expressio decerni, & Hugo, & postrum
tantum in gl'f. ubi dicitur: ex iudicis, id est, ex familia iudicorum, quoniam etiam ipsi iudici sunt vel forte de profectis, qui cum
primo non essent, facti sunt iudici, & de conversione eorum, ut dicitur Hugo. Quod vero non de conversis iudicis ad fidei christi, qui iam
actu sunt christiani, sed de primis iudicis accipiendum sit, patet ex capitulo, colliguntur ex duobus in eodem cap. 1. ex ratione, quae
designatur, quare iudici non debent habere officia publica, quia sub hac occasione christianis iniuria faciunt. Clarum autem
est, quod hoc non respicit eos, qui iam christiani sunt, sed primos iudicos, alias dicitur christiani antiquis iniuria facta. 2.
ita patet ex poena, quae infanti iubetur ei, qui publica officia suscipiat: dicitur enim, quod talis publicis oculis deprecetur,
id est, publice vitandus. Ubi autem gl'f. nota quod ecclesia iudicat de his, qui facti sunt, & hoc in poena temporali. Clarum
autem est hoc, quod hoc non potest respicere conversos ad fidei christi, quia illi non facti, sed intrinsecus sunt, secundum illud ap. ad Galat.
3. quotquot baptizati estis, christi induti estis. Intelligendum est ergo cap. illud de iudicis tantum. Ut valeat dicitur archidiaconi, dicitur
enim, quod intelligitur de christianis, qui quando iudici facti sunt, quia in dicitur iam certum eas de iudicis in e. nulla. dist. 3. oc-
cum sit. Et e. perultima extra. de iudicis, quoniam archidiaconus praesupponit unum, quod est falsum, videlicet, quod e.
nulla, sicut patet cap. constituit, & volumine, ita patet de tempore, quod non est verum. Quoniam cap. constituit fac-
tum fuit multo tempore ante, cum factum fuit in concilio vobiano: et cap. nulla in novo concilio, sicut non est in vige-
nari legentibus concilio vobiano. Itaque manifestum est, quod omnia capitula allegata extra. de iudicis multo tempore poste-
riora sunt capitulo constituit: quare non valet, quod super hoc falso praesupposito fundatur est.

Respondeo respondemus, quod dato quod per ty qui ex iudicis sunt intelligendi veritate novicia conversi,
ut secundo loco tangit gl'f. adhuc adversarij non habent inveni, quod duplici ostendimus ratione. Quia text. ille non potest
intelligi, cum veritate de omnibus conversis de iudaeismo, quia ut contra dicitur doctrinae oppositae dicitur e. eam re extra.
de christianis, & multis alijs canonibus in superiori cap. inducitur. Contra cuius determinationem nulla doctrina habet solidi-
tatem veritatis, vixit e. de romanorum. dist. 19. Et e. hoc est. fides. 17. q. 1. sed in illo casu accipiendum est e. de his, qui post
baptismum apostataverunt a fide, & facti sunt iudici, vel de his, qui suspecti habentur, quod non plene conversi sunt ad christi
fidei. Et ita non Hugo, qui archidiaconus tangens hanc deinde exponitur, videtur intelligere referentes de ad e. ple-
nissime de conversatione dist. 4. quod de praesatis mali conversis, & minus plene christianis loquitur. 2. quod praesatis caput,
exponendo illud de novicia conversis, non misit multum pro adversarijs, patet, quia licet novicia conversi prohiberentur habere of-
ficia publica, non tamen qui a multis annis iam conversi fuerunt, & multo minus filij conversorum, qui nullo modo cum veritate pos-
sunt nominari conversi. Unde falso, malitiose, & exactione christianis vocantur conversi, qui nunquam aliter loqui, quae christianorum fue-
runt conversio etiam non videtur habere locum, ubi non fuit aversio. Qui ergo in infantia baptizati sunt, vixit iniqua vixit, & ab omni
falso, mendaciter, & cum errore nominantur conversi de iudaeismo, aut gentilitate. Unde patet, quod quoniam de aliquibus non-
ita conversis, talibus, dicitur dicitur, omni ex cap. plenissime, potest intelligi eius praesatis caput constituit, non tamen unum
datum de omnibus, sicut praesatis homines accipiunt, extendentes illud ad filios, & filios filios.

2. inducunt in favorem impietatis eorum cap. quia potest, quod ex praesatis vobiano concilio assumptum est, &
habere de conversatione dist. 3. in quo sic habetur. Pleaque ex iudicis, qui dudum ad christianam fidem promoti sunt, nunc blasphemantes
christum, non solum iudaeicae ritus praesepissime noscuntur, sed etiam abominandas executionis exercentes, quibus consulti-
re possunt, & religiosissimi vni nostris. Sigismundi Regis hoc dicitur de iudicis, ut huiusmodi transgressiones pontificali
auctoritate correpta ad cultum christianum dignitatis revocentur, in quos propria voluntas non emendat, ammadocatio caetero-
talit correat. Illi autem, quos circumdeditur, si filij eorum sunt, a praesatis consilio deprecantur. Si vero, pro injuria corporis sui
libertati tradantur.

Ad hoc respondentes dicimus, quod hoc cap. nihil iuvamentum, nihil favorem tribuit inducentibus illud, sed mo-
tus confusionis, cum illud non observantur. Et enim praesatis homines audire aliquos conversorum blasphemare christum, aut
ritus iudaeicos observando, aut abominabiles profectus executionis exercentes, cum iuxta praesatis consulti regum, & dicitur con-
cilio vobiano non praesepissent, ut tales auctoritate pontificali correptos ad cultum christianum dignitatis revocarent, & ubi comen-
dare se nolent, caetero tali ammadocatio correat. Sed hoc via sancta & iusta procedere videtur, ut poest qui non christi-
tu dei, non zelo fidei, sed spiritu maligno agunt, & cupiditatis, qui omni malorum radix est, & flamma vehementer
incendi, sine admoratione propria, sine aliqua ratione iudiciali, cum attestantibus falsis, nulla auctoritate facti, contra

prohibitionem pontificis vni, non ad revocandum, sed ad extinctionem, & perditionem praesepissent.

3. inducunt in favorem remissionis eius e. nulla ex 3. concilio vobiano, & pontifici dist. 34. ubi dicitur: nul-
la officia publica eis injungantur, praesatis quae occasio tribuatur pro christiani infante. Si qui vero christiani ab eis in aliquo sunt
maculati, vel eius circumfusi, non creditur parvo, ad libertatem & religionem redire christiani.

Ad hoc respondentes dicimus, praesatis cap. in nullo favore propositum adversarios, quia cap. hoc de iudicis,
non de christianis loquitur, sicut manifestum est legentibus illud, & eius gl'f.: quare nihil amplius dicendum venit ad illud.

4. inducunt adversarij in suis impietatis argumentis quando legem, quoniam legem forte nominant, in qua sic dicitur:
cuius: si ille, qui nominata eorum hominibus, est diffamatus, & debet puniri, quoniam magis ille, qui noviciae factus committit in
fidei dei: et tales non debent recipi in testes contra christianos.

Ad hoc respondentes dicimus, quod praesatis lex in nullo favore remissionem adversarios, quoniam illa tantum ref-
puit conversos apostatas a fide christi. Tales enim, cum sint infames, merito testes esse non possunt, in iura soluta. Non autem
loquuntur de conversis bonis fidelibus praeminentibus in fide christi. Et quod ita sit, patet ex decreto 3. concilio vobiano, ex quo
lex illa videtur extracta, in quo sic dicitur: non potest erga homines esse fidelis, qui deo extractis infamis. Iudici ergo, qui
dudum christianum sunt, & nunc in fide christi praevocantur sunt, ad testimonium admitti non debent, quoniam esse de christianis
annuntiant, quia vni in christi fide suspecti sunt, ita in testimonio humano dubij habentur. Infamiam ergo oportet eorum res-
torationem, qui in fide fidei dicitur, nec eis esse credendum, qui veritatis a de fidei abiecerunt. Itaque ibi. Et ista est vera intelligentia
praesatis legis, facti, quae ex hoc decreto, sicut dicitur, videtur assumpta. Ad hanc etiam intelligitur interpretatus est legem praesatis
tam illi. praeceptum, cuius erat interpretatus leges regionum suorum, vni Rex d'henricus in literis suis, de quibus in superiori cap.
memoriae fecimus. Quam interpretationem approbavit & confirmavit venerabilissimus Pater moderatus filius eius, quorum interpretatio-
tionem, approbationem & confirmationem approbavit, & approbavit apostolica auctoritate. Et vni rex moderatus Nicolaus Papa
V. per suas bullas praesatis ad praesatis rei memoriae.

Ex quibus omnibus sufficiens patet responsio ad omnia, quae adversarij in malis & impietatis eorum argumen-
tis, & fundamentis convenerunt adversus fideles christianos de populo israelitico origine ducentes. Et no sinimus hunc tractatum,
salvatori nro dno iesu christo, usque gloriosissimo Marti, pro quorum generis honore defendendo, hunc laborem assumpsimus,
devotas, quas viderimus, toto corde gratias agimus.

Explicit tractatus.

Indice de las diferentes obras, que el cardenal de s. Sixto dn. Juan de
Jorquemada tiene en un tom. m. *En Nola de Saguardal Pablo
y Nola*

1.^a Oratio de peccato inuitate, quod auentabatur per multos Bafilios contra summum
Pontificem in materia provisionis ecclesiarum, et collationis beneficiorum. — tiene 10. fol.
comienza: quoniam lex, recte iam morali, quam diuina doctrina: y acaba: anno dni 1433.
in fine mensis Maij.

2.^a Oratio quaedam facta per Reuerendissimum Dny Cardinalem s. Sixti, dum erat Magis-
ter sacri Palatii coram dno Eugenio Papa 4o. et Romae dominis cardinalibus, et
Patribus eius romanis. — tiene 14. fol. — comienza: optatus, teneo, superiori
die pro vestra sapientia, et humanitate Rom. Patres: y acaba: explicit responsio
facta per Magist. Joannem de Thurecramata sacri thesopositi Palatii Magist. anno
incarnacionis domini 1433.

3.^a Proponso in blasphemis et sacrilegis inuentis ad usum canonis iustissimi, condemna-
toris dominarum congregacionis Bafiliensum. — tiene 19. fol. — comienza: diston-
tate non possumus, quod peruenit ad omnes, qui diligunt nomen xpi: y acaba: quod
ipse propterea dignetur iusursum, quia est in circulo benedictus. Amen. *Explicit summa
proposita per Dny Joannem de Thurecramata Pbrm cardinalem s. Sixti, dum esset Bani-
tus apud Illm. Regem francie coram smi dno nri Eugenio Papa 4o.*

4.^a Apparatus super decreto reductionis Excoꝝ celebrato in concilio florentino per
s. d. n. Eugenum Papam 4m. — tiene 28. fol. — comienza: Summo et Beatissimo
de clementissimo patri d. dno Eugenio, y acaba con las subscripciones de todos los Pbrs
que asistieron con el sumo a la diffinicion del presente decreto, de las quales el
ultimo dice qst: Pochomius sacer Monachus et Abbas s. Pauli subscript.

5.^a Preprobaciones 38. articuloꝝ Bohemorum, qui sunt in Moldavia. tiene 13. folios.
Comienza: Primus articulus: Non obedunt Romanę ecclesię, nec alicui ecclesię protestanti:
y acaba: ad mandatu smi dno nri Eugenio Papa 4o. florentie anno dni 1442. die 28.
Julij per vrbem dno cardinalem s. Sixti.

- 6^a Collectio orationum, que ventilata et disputata fuerat inter Romanos Petrus Dominus et Angeli, Dominus Moynensis, Dominus et alios, super prelatore illius. Dominus Petrus Francicus de celebrando alio generali concilio in eodem loco. Tenet 3. fol. y materia comienza: quod autem convenientissimum esset y acaba: secundum illud Psalm. vltimi ecclesie malitiam, et cum impijs non sedebit. - Collecta sunt per Dominum Petrum de Sora.
- 7^a Impugnatio s. propositionum, quas in civitate Venetijs Alfonso de Maritima Sacre Theologie professor disputando veniebat, et perumpserat defendere. Tenet 7. fol. - Comienza: Summus Pontifex Maximus Eugenius Papa 4. y acaba: cuius dispositione, ac iussu collecta sunt, corrigenda submitimus.
- 8^a Flores (seu 73. questiones) B. Thomae de Aquino de auctoritate summorum Pontificum, ad instantiam Domini Iuliani Praeibachi cardinalis. - Tenet 8. fol. Comienza: Mandatum Pape Laterani y acaba: per iura Laterani, que ego vestre humilis capellanus Ioan. de Curacemata ex libris Beatisissimi patris Thomae de Aquino iussu vestre Lateranensis de auctoritate summorum Pontificum collegi, que esse minus in eadem collecta sunt, dominatio vestra tantum suscipere dignetur. in concilio Basiliensi anno Domini 1437.
- 9^a Intractatus factus contra aversam quendam Basiliensium, quod non licet appellare a concilio ad Papam. Tenet 6. fol. - Comienza: Sancta Synodus Basiliensis etc. y acaba: et hinc cum omni reverentia et respectu vestro, que mihi occurrunt pro voto meo circa hoc aversam appellationem. Explicio etc. in disputacione reformationis 9. Martij 1436.
- 10^a Aliud orationum eiusdem Magistri Ioannis super aversamento, quod papa debet iurare servare decreta decreta de concilijs generalibus continuandis, et electionibus confirmandis: alias eadem a iure papatus. Tenet 2. fol. Comienza: circa aversamentum postquam de iuramento papae y acaba: quod ecclesia ei nullo modo potest auferre, nisi per tractionem ab illa cadat, nota ea, que circa sunt.
- 11^a Intractatus de aqua benedicta. Tenet 4. fol. Comienza: unum est mihi nuper Roma Patricius vestra. y acaba: hinc sunt Romae Laterani, que ego vestre humilis capellanus Ioan. de Curacemata collegi, que sunt correptionis vestre prudentissimi orationis humiliter offero examinanda, et emendanda. - editus Basileus.

- 12^a Intractatus de sacramento eucharistiae, tenet 16. fol. Comienza: quaxundam religiosorum personarum sacri ord. nat. y acaba: longi peregrinationis mee, et tandem introductio felicitatis eterne. Amen. Innotuit est Basileus octavo et Ioannis evangelistae anno Domini 1436.
- 13^a Defensiones quorundam articulorum subacti revelationis s. Basileus facti in concilio Basiliensi - Item Bulla canonizationis B. Basileus de regno Iulii, quam dedit Bonifacius Papa nonus. - Item confirmatio canonizationis B. Basileus per Maximum Papam 6. Item vobis los articulos 124. - Tenet 38. fol. - Comienza: venerabilibus Patribus, et Obeligiosis viris: y acaba: ut huius devotissimi Christi ancille pariter fuerit, a Domino amoris gratia consequi mereat in presentia, et gloria in futuro. Amen.
- 14^a Quaedam responsio eiusdem Domini cardinalis ad questionem quandam ubi proponitur per sacras eiusdem ordinis s. Basileus. Tenet 2. fol. Comienza: Obrogatis nos venerabiles fratres in Christo: y acaba: quare videantur uterque, quam damnationem incuraverit, qui vultum contra illa.
- 15^a Prepositiones quaedam eiusdem cardinalis, cum esset in minoribus constitutus, Basileus super quibusdam propositionibus Augustini de Roma. Tenet 15. fol. - Comienza: Romae Reverendissime Patres, ceterisque Doctores, et Magistri egregij vobis nationis Italij: y acaba: quibus humiliter me recomendo. Desponsus: explicat orationem Magistri Ioan. de Curacemata et per Palatii Magistri, super tractatu Magistri Augustini de Roma, relecti coram iudice fidei, et aliorum Reverendissimorum, Reverendissimisque Patrum, et ceterorum venerabilium suorum doctorum multitudine copiosa, in domo sui Minorum, ita compilata et scriptis relectis ad mandatum vobis nationis Italij. anno Domini 1435. in mense Julij.
- 16^a Intractatus quidam contra Malianitas, et Ismaelitas, aduersarios et detractiones fidelium, qui de populo Israel originem traxerunt. Tenet 13. fol. Comienza: ecce inimici tu conuertere. y acaba: devotas, quas valemus, toto corde gratias agentes. Explicat tractatus et Innotuit est Basileus anno Domini 1430. tempore iubilaei. Desponsus de halla manuscripto de ora laterani: Bulla Nicolai 3. fuit edita anno Domini 1449. sui pontificatus anno 3.

17a Proposicio Magari Ioon. de iusticia, cum esset orator, ad dno Maguonig ex
 parte dno rui eugenij Lope, dividida en dos partes. fene 13. fol.
 Comienza la primera parte: Veritas et iusticia dno rui, et summi Pontificis dno eug
 nij. La segunda: et sunt clarissime rex, et clarissime Czar: acaba (y con ella todo el
 libro) quod ipse prestare dignetur, qui princeps est regum terrarum Iesus christus. Amen.
 Deo gratias. Amen.

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1528
C O R S O

